DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 5den OCTOBER 1844. No. 40.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 20 September 1844.

ALZOO de personen van *MANUEL LEYBA* en *PHILIP LEYBA*, alhier woonachtig, in kwaliteit als eenigste overgeblevene en in leven zynde testamentaire erfgenamen van wylen hunne moeder *CATHALINA OGENIA LEYBA*, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavinnen REYNITA LEONORA, oud 46 jaren, dochter van CATHALINA ISENIA.

MARIA MERCE (alias) JULIET, oud 22 jaren, dochter van REYNITA LEONORA, en

MARIA FELICIANA, (alias) TYN, oud 9 jaren, dochter van REYNITA LEONORA,

zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavinnen mogt sustineren, opteroepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 27 September 1844.

ALZOO de persoon van *MARIA MARTHA CASTRO*, wonende op het Eiland Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomenden slaaf JUAN IGNACIO, oud 52 jaren, zoon van DELIDA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende vindt zich genoodzaakt om aan eenige zyner debiteuren zyn leedwezen te kennen te geven, dat hy, niettegenstaande alle aanmaningen om hunne rekeningen tot en met ultimo December ll. te laten aanzuiveren, als nog moet ondervinden, dat zy daaraan niet hebben voldaan, en dat velen, ja zelfs goede lieden, hunne schuld van vroegere jaren niet vereffend hebben, maar telkens onder voorgeving van beuzelachtige redenen, dezelve uitstellen; weshalve hy, hoe onaangenaam ook, zich verpligt acht om, na den 15 October e. k. geregtelyke middelen in het werk te doen stellen ter invordering dier schulden.

Curaçao den 27 September 1844.
G. W. HELLMUND.

LIEFHEBBERY TOONEELGEZELSCHAP
NUT EN GENOEGEN.
3DE VOORSTELLING.
Woensdag den 2 October 1844.
DE GRAAF VAN RENNENBERG,
Groot vaderlandsch Riddertreurspel in 5 Bedryven.
GEVOLGD DOOR
DE VRYMETSELAAR,
Blyspel in een Bedryf.
Aanvang om zeven ure.

De entree billetten zyn van af Maandag, den 30 September, tot en met den dag der voorstelling te erlangen by den Heer C. HENSLE in het hotel CONCORDIA, en op den avond der voorstelling aan het Tooneelgebouw.

Curaçao den 27 September 1844.

☞ De voorstelling zal plaats hebben in stede van Woensdag, den 2, op Maandag, den 7 October.

Uittreksels uit Surinaamsche Couranten.

PARAMARIBO, 30 *Aug.* In dezen vroegen morgen omstreeks *kwart vóór vier uren*, terwyl alles in diepe rust lag, werd deze stad door eene *zware Aardbeving* bezocht, die eenige minuten duurde. Het vreesselyk' ontzagwekkend' gedruisch deed bykans ieder, met siddering, zyne legerstede verlaten, en velen naar buiten snellen. De trilling was zoo hevig, dat de meeste gebouwen geweldig kraakten. Nimmer nog is, by menschen geheugen, zulk een hevige schok, hier te lande gevoeld. Gelukkig dat er geene ongelukken daarby hebben plaats gehad, en de Voorzienigheid ons, by het bewys van hare geduchte magt, tevens dat van hare barmhartige bescherming blyft betoonen.

PARYS, 30 *Juny.* Uit zeer goede bron wordt verzekerd, dat het Israëlitische Algemeen Consistorium van Frankryk, ten gevolge der aan hetzelve door de jongste ordonnantie verleende volmagt, besloten heeft *het vieren van den sabbath van Zaturdag op Zondag te verleggen.* Deze maatregel is reeds sedert geruimen tyd door de alhier woonachtige Joden gewenscht geworden, ten einde meer regelmatigheid in hunne burgerlyke en maatschappelyke betrekkingen aan te brengen. Men voegt er by, dat zelfs een hoog geplaatst Israëlitisch bankier alhier zich voor dezen maatregel gunstig verklaard heeft. Reeds heeft het Israëlitisch Algemeen Consistorium aan den minister van justitie een adres gerigt, waarin het, uit naam van deszelfs geloofsgenooten, dank betuigt voor de echt liberale wyze, op welke de jongste koninklyke ordonnantie de Israëlitische eeredienst regelt, en de Consistorien en geestelyken dezer geloofsbelydenis in alles met die der overige geloofsbelydenissen gelyk stelt.

FRANKFORT, 21 *July.* (Mededeeling van een' Israëliet.) Het Fransche Israëlitische generaal-consistorie heeft, krachtens de magt aan hetzelve verleend, besloten, de *viering van den Sabbath van Zaturdag op Zondag te stellen.* Welk een' invloed dit besluit hebben moet, bestemd om den scheidsmuur, die beide geloofs-belydenissen van elkander gescheiden houdt, uit den weg te ruimen, zal de toekomst op het luisterrykst leeren. Frankryk heeft het ys gebroken en aan Duitschland een' wenk gegeven, om langs een' nieuwen weg eene vereeniging van Joden en Christenen te beproeven. Om aan alle burgerlyke en maatschappelyke voorregten deel te nemen, hetwelk de Israëlitische gemeenten zich trachten waardig te maken, is het eene eerste voorwaarde, dat zy zich aan de meerderheid aansluiten. Meer, dan van alle andere pogingen tot hervorming, in de laatste dagen beproefd, meer dan van de afschaffing van het Kol-Nidré gebed, hetgeen de Brunswyksche rabbynen goedgevonden hebben, verwachten wy van de verplaatsing des Sabbaths op den Zondag; eene kwestie, die ook in Duitschland ter sprake diende gebragt te worden, en waaromtrent onze uitstekendste mannen hun veto moesten doen hooren.

De legitimistische *Gazette du Midi* deelt de onveranderlyke voorwaarden mede, onder welke Don Carlos in het huwelyk van zynen zoon met de koningin van Spanje zoude bewilligen. In het wezentlyke komen zy hierop neder: De Salische wet wordt in kracht hersteld. Don Carlos verkrygt den titel van koning, en verbindt zich, zyne regten niet uit te oefenen. De prins van Asturie, die de kroon met Don Carlos deelt, huwt de koningin Isabella, welke, *uit courtoisie*, den titel van koningin behoudt; na haren dood verblyft de kroon aan den prins van Asturie. Het huwelyk wordt by volmagt voltrokken, en de prins komt eerst in 1845 in Spanje. De jongste zoon van Don Carlos verkrygt den titel: *Prins van Asturie.* De Cortes worden onverwyld byeengeroepen, om de oude Spaansche constitutie te herstellen; de provincien en steden bekomen hunne regten en privilegien terug. Aan alle veroordeelden wegens politiek vergryp, van sedert het overlyden van Ferdinand VII., wordt amnestie geschonken, uitgenomen Marotto en 12 anderen, die ten eeuwigen dage verbannen blyven. Alle door Don Carlos verleende eeretitels, waardigheden, ridderorden, bevorderingen, enz. worden bevestigd. De Koning (Don Carlos) schenkt vergiffenis aan allen, die hem beleedigd hebben, en houdt 10 jaren lang zyn verblyf op eene daartoe gelievig te bepalen plaats in Europa, zonder aan de regering van Spanje deel te nemen. Intusschen geniet hy het vruchtgebruik van zynen geheelen eigendom, benevens een, den wettigen opvolger van Ferdinand VII. waardig pensioen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 October 1844.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ontvangen hebbende eene inteekenings lyst van het Bestuur van de afdeeling der Maatschappy tot Nut van het Algemeen te Geertruidenberg, ter oprigting van een gedenkteeken op het graf van den Admiraal Zoutman in de Hervormde Kerk aldaar, met verzoek dezelve in deze kolonie ter teekening te doen openstellen, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, by deze ter kennisse van al de genen gebragt, welke op de bedoelde lyst zoude willen inteekenen, dat dezelve tot dat einde ter Koloniale Secretary liggende is.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 October 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volg is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen enz., eene hoeveelheid van meer of min *Twaalf duizend ponden tarwe Meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend; waarvoor de billetten op Maandag, den 7 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te 11 ure, ter Administratie van Financien, zullen worden aangenomen.

¡Curaçao den 4 October 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

H. Romer.	P. Cockburn Prince.
W. B. Mellink.	David Senior de Castro.
R. de David Jesurun.	John Morton.
Juan Oduber.	David del Valle Henriquez.
Bebecca Pritto.	Maria Ricardo.
B. Diedenhoven.	J. G. Wys.
Sophia Delasalie.	M. Moors.
C. C. Plato.	Hermina Lauffer.
Jose Crus de Altema.	Perfima Hocvido.
Daniel Simon.	Nelson Henriquez.

Curaçao den 4 October 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

DE betaling, op de ingekomene rekeningen ten laste der militaire administratie alhier, zal plaats hebben op aanstaanden Maandag, den 7 dezer, des voormiddags te elf ure, op het bureau van den ondergeteekenden, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 4 October 1844.
De fungerende Kwartiermeester,
BONN, 2e. Luit.

GETROUWD te Paramaribo, op den 18 Augustus jl., de Heer HERMANUS ROJER *M. D.* met Mejufvrouw SARA MARIA ELISABETH VAN ROSSUM.

BEVALLEN te Paramaribo, op den 4 Augustus jl., voorspoedig van eene Dochter, Mevrouw JACOMINA MULLER, Echtgenoot van den Heer J. C. S. VAN EPS, 2de Luitenant by het Bataljon Jagers No. 27, in garnizoen te Suriname.

*** BEVALLEN verleden Woensdag, den 2 dezer, van een Zoon, MARIA CATHARINA VAN EPS, Echtgenoot van W. B. ZEPPENFELDT.

Curaçao den 4 October 1844.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1844.

L. K. Vrydag den 4 te 11 u. 52 m. 'svoormiddags.
N. M. Vrydag den 11 te 6 u. 46 m. 'savonds.
E. K. Vrydag den 18 te 10 u. 38 m. 'svoormiddags.
V. M. Vrydag den 25 te 10 u. 38 m. 'svoormiddags.

In de *Liverpool Times* van den 1 September zien wy, dat de ABEONA op den 15 Augustus van Deal, met bestemming naar Curaçao, is vertrokken. In de *Boston Journal* van den 3 September zien wy, dat de ABEONA op den 14 in Deal binnengeloopen en op den 15 van daar vertrokken was naar Curaçao.

BESCHIETING VAN MAROKKO. De Prins de Joinville in zyne depeche aan den Minister van Marine, zegt het volgende:—

"Vóór Tanger, 7 Augustus. Op den 4 dezer werd het antwoord ontvangen op het *Ultimatum* van den Heer de Nyon, doch het antwoord was niet van dien aard, dat hetzelve kon aangenomen worden. Op den 5 vernam ik, dat de Heer Hay zich op eene veilige plaats bevond. Op den 6 in den morgen viel ik de fortificatien van Tanger aan. Tachtig stukken geschut beantwoordden het vuur. In den tyd van een uur werden hunne batteryen tot zwygen gebragt en ontmanteld. Ons verlies is gering, en de geledene schade is van weinig belang. Het door de europesche consuls bewoonde kwartier is ontzien geworden."

Op den 7 bleef het eskader rustig in de baai liggen. Op den morgen van den 8 ging hetzelve onder zeil en stevende naar het westen. De bestemming van de vloot was naar Mogador. Op den 10 deden de gezagvoerders van Tanger den vreemde konsuls kennis dragen, dat zy aldaar terug konden keeren. De echtgenoot van den engelschen konsul, Mevrouw Hay, kwam op dien dag aldaar terug. De Heer Hay was op den 9 te Gibraltar aangekomen. De gemeenschap tusschen Tanger en Gibraltar was geheel hersteld.

Naar luid van de *Madrid Heraldo* van den 19 Augustus waren de Mooren druk bezig de vestingwerken van Tanger te herstellen, welke werken verdedigd werden door 1500 man infanterie, terwyl zich in de stad en derzelver omtrek 4000 man ruitery bevonden. De engelsche konsul was van Gibraltar te Tanger terug gekeerd in de uitoefening van zyne ambtsbetrekkingen.

HET BEZETTEN VAN MOGADOR DOOR DE FRANSCHEN. De *Messager* van den 26 Augustus deelt mede het afschrift van eene andere telegraphische depeche, welke door het fransche gouvernement is ontvangen:—

"*Mogador* 17.

"De Prins de Joinville aan den Minister van Marine.

"Op den 15 vielen wy Mogador aan.

"Na de stad en derzelver batteryen tot puinhoopen veranderd te hebben, namen wy bezit van het eiland en van de haven.

"Ons verlies is zeventig man, waaronder zeven officieren, dooden en gekwetsten. Ik ben bezig het garnizoen van de stad zamen te stellen. Ik heb de haven in eenen staat van blokkade verklaard."

Depeche van den Prins de Joinville

"Stoomschip Pluton,
Mogador 17 Augustus.

"Wy kwamen vóór Mogador op den 11 dezer. Het weder was zeer slecht; wy bleven verscheidene dagen ten anker vóór de stad zonder zelfs met elkander gemeenschap te hebben kunnen houden. Niettegenstaande wy 200 vadems kabel hadden uitgelaten, braken onze ankers als glas.

"Eindelyk op den 15 bedaarde het weder, ik benuttigde my deze verandering en viel de stad aan.

"Zoodra de Arabieren onze schepen zagen naderen, begonnen zy van al de batteryen te vuren. Wy beantwoordden het vuur niet eerder, voor dat al onze schepen op derzelver posten waren. Te half vyf ure begon het schieten te verminderen. De brikken Cassard, Volage en Argus zeilden toen de haven binnen en gingen digt by onder de batteryen van het eiland leggen, met dewelken zy een levendig vuur aanhielden. Eindelyk te half zes ure stevenden de stoomschepen, met 500 man landingtroepen aan boord, de haven binnen en plaatsten zich tusschen de brikken en de batteryen, waarop dadelyk eene landing werd bewerkstelligd.

"Het eiland werd met dapperheid en wanhoop verdedigd door 320 Mooren en Kabylen, die het garnizoen uitmaakten.— Een groot getal hunner werd gedood; 140, die in eene moskee gevlugt waren, gaven zich naderhand over.

"Ons verlies op dien dag was 14 dooden en 64 gekwetsten.

"Wy hebben besloten om de batteryen der stad, welke de wegen bestryken, en reeds door ons geschut half vernield zyn, te slechten. Het was ook noodzakelyk dezelven vóór den vyand onbruikbaar te maken. Wy vernagelden verscheidene stukken geschut; anderen werden in zee geworpen of verplaatst. Het kruid in de magazynen werd nat gemaakt. Wy zonken of namen mede al de boten in de haven.

"Ik had zonder eenigen hinder tot het midden der stad kunnen dringen; doch dit zou doelloos geweest zyn. Ik keerde daarom met de troepen op het eiland terug en liet de zeelieden aanboord hunner schepen gaan.

"Op het oogenblik dat ik schryf is de stad in brand en wordt geplunderd en verwoest door de Kabylen van het binnenland, die, nadat de keizerlyke troepen in garnizoen uit dezelven verdreven waren, bezit van dezelve namen.

"Wy hebben op het oogenblik den britschen konsul, zyn gezin en eenige Europeers aan boord ontvangen."

De volgende telegraphische depeche werd in Parys ontvangen:

"Marseille, 22 Aug. 5 ure 'snam.

"De Gouverneur Generaal van Algerie aan den Minister van Oorlog.

"Bivouac van Kondiat Abderrahman, 14.

"Opgerukt hebbende tegen de Marokkaansche krygsmagt, welke dagelyks sterker en bedreigender werd tegen Algerie, stootte ik tegen dezelve aan op twee mylen afstands in front van derzelver legerkamp. Zy begon aanvallender wys met 20,000 man ruitery te handelen, op het oogenblik dat het hoofd onzer kolonnen de Islay overtrok. Wy werden van alle kanten omsingeld; wy behaalden de volkomenste overwinning. Onze infanterie, die onbewegelyk bleef staan en een klein gedeelte van onze ruitery vochten met de uiterste dapperheid. Zy veroverden achtereenvolgend al de kampementen, welke eene oppervlakte van meer dan eene myl besloegen; 11 stukken geschut, 16 vaandels van 1000 tot 1200 tenten, onder dewelken die van des keizers zoon zich bevond, zyn parasol, de insignia van zyn bevelhebberschap, al zyne eigene bagaadjen, eene groote hoeveelheid krygsbehoeften en eene ryke buit vielen in onze handen.

"De vyand liet omtrent 800 dooden op het slagveld achter. Ons verlies, ofschoon zwaar, is ligt in vergelyking der belangrykheid van het gevecht, hetwelk wy het gevecht van Islay zullen noemen."

De Hertog van Glucksberg had te Madrid bevelen ontvangen om als zaakgelastigde van Frankryk naar Marokko te ver-

trekken met volle magt om een vredes traktaat met Abd-erRahman te onderhandelen. Hy zou op den 14 Augustus uit Madrid vertrekken en te Cadix de bevelen van den Prins de Joinville afwachten.

De fransche drukpers was steeds hevig omtrent het geschil tusschen Engeland en Frankryk met opzigt van Otaheiti. Zy hebben echter begonnen toe te geven, dat de schuld aan beide zyden kan leggen.— De parysche correspondent van de *Times* beweert vertrouwelyk, dat de Heer Bruat, Gouverneur van Otaheiti, kort na het vertrek, van den Heer Pritchard, den Heer D'Aubigny, wegens deszelfs gehouden gedrag, " als onverantwoordelyk en hetgeen zyn gouvernement in geschil kan wikkelen", had afgezet.

De *Morning Herald* van den 24 Augustus zegt:— " Onze private brieven van Parys vermelden, dat het geschil tusschen de beide gouvernementen wegens de zaak van Otaheiti gunstiglyk geschikt is op eene wyze, welke in het minst verwacht werd. Kapitein Bruat, wien Admiraal Dupetit Thouars zyn gezag opgedragen had, keurde het arresteren van den Heer Pritchard af, inzonderheid wegens de onformele wyze, waarop hetzelve plaats had; dientengevolge berispte hy den Heer D'Aubigny en suspendeerde hem van zynen post, tot dat het welbehagen van het fransche gouvernement ten zynen opzigte zal ingewonnen zyn.

" Deze tydelyke voorziening van kapitein Bruat zal, het is te hopen, het geschil tusschen de twee kabinetten byleggen en den Graaf van Aberdeen van den last ontheffen om by den Heer Guizot aan te dringen op een punt, waar de gevoeligheid der fransche natie zeer opgewekt is."

De *Revue de Paris* bevat het volgende: " Wy ontleenen de volgende informatie omtrent de zaak van Otaheiti aan eene geloofwaardige bron. Na de wisseling van onderscheidene diplomatische notas, stelde de Heer Guizot aan Engeland voor om Otaheiti tot een onafhankelyken staat te verklaren, onder het gezag van koningin Pomare. Er zullen by die vorstin Consuls voor Groot Brittannien en Frankryk benoemd worden; de onderdanen van deze natien zullen op gelyken voet gesteld worden met betrekking tot commerciele voordeelen; de fransche expeditie zal terug geroepen worden; de heer Pritchard zal toegestaan worden naar Otaheiti terugtekeeren, slechts als een particulier persoon, hy zal geene publieke betrekking op dat eiland mogen uitoefenen. Wy zyn onbekend, welk antwoord Engeland hierop gegeven heeft."

Op den 29 Augustus waren de Judges vergaderd in het huis van Lord Chief Justice Tindal om te beraadslagen over de aan hen onderworpene punten in de regtszaak in beroep van den Heer O'Connell. Maandag den 2 September zouden zy hunne gevoelens in het Hooger Huis uitbrengen. Algemeen was men echter van gevoelen, dat de uitslag niet gunstig voor de appellanten zal zyn.

Brieven van Madrid van den 21 Augustus vermelden, dat de twee koninginnen, de infanta en het Hof in de spaansche hoofdstad zyn teruggekeerd. Hare Majesteiten kozen het buitengewone uur van drie in den morgen om binnen de stad te komen. Men weet de reden van deze keuze niet. Men gist onder anderen, dat de ongesteldheid van H. M. de koningin hiervan de oorzaak is. De gezondheids toestand van de koningin en van de infanta is niet zeer voldoende. De Gouvernements Couranten wenden alle pogingen aan om te overreden, dat de vermoeijenissen hiervan de oorzaak zyn.

MEHEMET ALI. Op den 23 Augustus had men de volgende tyding uit Alexandriën ontvangen:—

" *Alexandriën*, 7 Augustus. De onderkoning heeft van zyn genomen besluit, om afstand van het gezag te doen, afgezien.— Hy zal ook niet volharden in zyn besluit om de pelgrimatie naar Mecca te volvoeren. Zyne aankomst van Cairo te Alexandriën wordt alle oogenblikken te gemoet gezien."

De *Sud de Marseille* vermeldt onder anderen het volgende:—

" De afwezigheid van Mehemet Ali heeft maar vier á vyf dagen geduurd; hy kwam te Cairo terug, als of hy slechts op een landelyk uitstapje is geweest."

Naar luidt van de *Boston Journal* van den 3 September waren er te Boston berigten van St. Kitts ontvangen, vermeldende dat aldaar een hevige orkaan had gewoed, dermate dat de vaartuigen in de haven genoodzaakt waren zee te kiezen.

Volgens eene opgave blykt het, dat de hoeveelheid regen, welke er van den 10 April tot den 30 Juny in Caracas gevallen was, 26 duimen bedroeg; en in La Guayra viel er in een nacht een regen van 4½ duim.

In het binnenland van Venezuela heeft het zwaarder geregend dan aan de kust.— De stad San Fernando, gelegen aan den oever van de Apure bestaat niet meer; de overstrooming heeft haar geheel verwoest. Deze rivier begon in het laatst der maand Mei te zwellen en overstroomde het gansche land. Het water stond twee yards hooger dan de algemeene waterpas van het land, en de overstrooming heeft niet slechts weinige dagen maar eenige weken lang geduurd. De gansche bevolking van San Fernando moest in eenen haveloozen toestand de wyk nemen naar San Juan en Caramaguan. Enkelde huisgezinnen bleven er en hadden de wyk genomen op kleine vaartuigen.

Het was, beschryft men, hartverscheurend om de weinigen te zien, welke als belegerden in hunne woningen bleven.— Zy stonden aan het venster met angstige blikken naar de baren van de rivier te staren, welke door de straten, waar zy gewoon waren te wandelen, met een geweldig gedruis rolden.

Men kon de rivier Apure niet meer van de andere onderscheiden; in haren loop heeft zy de Portugeza, de Guarico, de Payara en de Aranca ingezwolgen; zy strekt zich uit vier en twintig mylen in de breedte, van Bancolargo in de provintie Caracas tot boven de Cunaviche in de Apure. In dezen oceaan van zoet water verheffen zich slechts eenige kleine eilandjes, op dewelken de menschen, het vee, de wilde dieren en slangen gezamentlyk gevlugt zyn om den dood te ontgaan. In het midden dezer bevolking werden er twee tygers gevangen en eene menigte slangen gedood. Een kokrodil werd in het midden der voornaamste straat gevonden en gedood.

" Er bestaan thans in San Fernando," zoo eindigt het berigt, " geene huizen, geene landgoederen, geene plantagien meer; alles is door de overstrooming verwoest; wy hebben zelfs geen plek gronds om onze lyken te begraven. Wanneer de overstrooming eene maand langer mogt blyven aanhouden, dan zullen wy het schouwspel hebben van de lyken van mannen, vrouwen en kinderen met die der wilde en huisdieren door elkander op het water te zien dryven."

Naar luid van eenen brief van St. Martyn vernemen wy, dat Guadaloupe wederom een zware ramp getroffen heeft. Op den 27 Augustus jongstleden werden er te Basseterre 57 pakhuizen met koopmanschappen tot den grond toe afgebrand.

Door de omwenteling op Spaansch Sto. Domingo zyn de voortbrengselen van den landbouw gedurende de laatste maanden zeer gering geweest. Het werkvolk is ten stryde opgeroepen geworden, en ter aller plaatsen hebben er handen ontbroken voor den akkerbouw en de houtvellingen; daarenboven heeft het vlakke land zeer geleden door den inval der Haytianen. Te Azua is het suikerriet meestal afgesneden geworden door het haytiaansche leger, en de suikermolens zyn vernield geworden. Het vee is geslagt ten gebruike der troepen, en de rest is by den terugtogt medegevoerd geworden. De haytiaansche opperbevelhebber in het Noorden, Generaal Pierrot, die reeds zoo vele blyken gegeven heeft van gematigdheid en afkeer van oorlog tegen de Dominicanen, heeft thans beloofd aan de eigenaren van het weggeroofde vee, terug te geven, wat nog overig is. De koloniale produkten, welke eertyds uit Sto. Domingo werden uitgevoerd, worden er thans van buitenlands ingevoerd, zoo als suiker, koffy, enz. Ook hebben de vreemde schippers verlof verkregen om mahogny hout uit de kleine baaijen weg te voeren, hetgene te voren niet toegestaan was.

De fatsoenlyke klasse op Spaansch Sto. Domingo, benevens de vreemdelingen aldaar, is zeer tevreden met den val van Duarte. Duarte en zyne aanhangelingen hadden de gewezene slaven onrustig gemaakt, hun wys makende, dat de Junta Gubernativa hen weder tot slaverny wilde brengen; het gevolg hiervan was, dat men hen gedurig uitdrukkingen hoorden bezigen, dat zy alle blanken zouden vermoorden. Thans heeft de fatsoenlyke klasse de teugels van het bewind in handen, en de leden voor het aanstaande Congres, die door de kieskollegien zyn gekozen, behooren allen tot de fatsoenlyke klasse; grondeigenaars, kooplieden, geestelyken, enz.

Een aantal negers en kleurlingen van Hayti en de Antillen waren naar Hayti vertrokken. Men rekent het getal uitgewekenen op omstreeks 3000 personen. De haytiaansche landbouwers, die zich in zeker dorp op de grenzen hadden neergezet, hebben insgelyks het gebied van Sto. Domingo verlaten. De bevolking is hierdoor, wel is waar, gedund, doch is nu van alle aanhangelingen van de haytiaansche party gezuiverd en bestaat uit spaansche afstammelingen.

Het patois fransch had langzamerhand onder de lagere volksklasse vorderingen gemaakt en begon het spaansch te verdringen. Door het uitwyken der menigte haitiaansch gezinden hoort men weinig patois meer spreken. Alle openbare stukken worden thans alleen in het spaansch gedrukt. Er heerscht vele geestdrift onder de Dominicanen; men heeft groote sommen op het altaar des vaderlands ten offer gebragt. De Generaal Santana en de vicarus of bisschop hebben hierin uitgemunt. De geestelykheid bevlytigt zich om het godsdienstige spaansche entusiasmus onder de lagere volksklassen op te wekken.

Het zal nimmer het belang van Hayti wezen om Sto. Domingo weder intelyven. Deze beide natien verschillen te veel in taal, zeden en gewoonten, dan dat zy tot een nationaal volk kunnen vervormd worden. Thans zyn de Dominicanen beter gewapend en georganiseerd dan in den aanvang, toen velen hunner slechts lanzen hadden. Men verhaalt, dat by de eerste gevechten de dominicaansche troepen niets anders hadden dan haitiaansche monteringen, die zy in de magazynen hadden gevonden, of welke zy in haitiaansche dienst hadden gedragen. Om zich van de haitiaansche troepen te onderscheiden, droegen zy in de gevechten deze monteringen omgekeerd, dat is te zeggen: de voering naar buiten; en over de haitiaansche kokarde had men het witte kruis getrokken.

De vreemdelingen, welke daar het haytiaansche burgerregt bezaten, hebben by de omwenteling zich meestal voor onderdanen hunner eigene gouvernementen verklaard, ten einde niet in de geschillen betrokken te worden; genietende zy alle bescherming van het dominicaansche gouvernement.

Het Journal des Débats geeft een overzigt van den oorsprong der geschillen met Marokko. Aanvankelyk was Spanje in onmin met dat ryk gekomen, later was Frankryk er in geschil mede gewikkeld. Zekere Israëliet Darmon, te Marseille geboren, doch de betrekking van Spaansch en Sardinisch consul te Mazagan, aan de zeekust, in het ryk van Marokko bekleedende, geraakte in September ll. op de jagt zynde, in geschil met de inwoners, die hem met steenen wierpen, waarop hy tot zyn zelf behoud vuur gaf, en het ongeluk had een man te dooden. Twee malen gearresteerd en ter dood veroordeeld, werd hy in January jl. geëxecuteerd. De Marokkaansche autoriteiten zochten de zaak geheim te houden, doch zy kwam ter ooren der andere consuls en had ten gevolge vertoogen van wege het Spaansche gouvernement, waarop echter door den Marokkaanschen minister, in het laatst van February, op eenen hoogen toon geantwoord werd; het geschil had weldra eenige vyandelykheden van de zyde der Marokkanen tegen de punten, die de Spanjaarden in Afrika bezetten, ten gevolge. Aanvankelyk kon het Spaansche gouvernement zich daaraan niet veel laten gelegen leggen, ter zake der moeijelykheden waarin de opstanden van Carthagena en Alicante hetzelve bragten, maar daarna kondigde men vry opentlyk het plan aan eene expeditie tegen Marokko, en met veel ophef werd daarvan in de Spaansche dagbladen gewag gemaakt. Onder het ministerie van den generaal Narvaez verflaauwden echter allengs de geruchten eener expeditie, en die van Engelands bemiddeling kwamen in de plaats. De eerstgemelde geruchten waren intusschen door de Marokkaansche agenten, en die welke Abd el Kader te Gibraltar onderhoudt, naar Marokko overgebragt en hadden daar onder de fanatieke bevolking, die zich nu van het Noorden door Spanje en van het Oosten door Frankryk bedreigd achtte, eene algemeene opgewondenheid verwekt, en haar om den zoogenoemden *Djehad* of heiligen oorlog doen roepen.— De keizer Muley Abd el Rhaman, een meer hebzuchtig dan krygszuchtig vorst, vreesde dat de volksbeweging in opstand tegen hem mogt verkeeren, en maakte alzoo bekend, ten einde de beweging te leiden, dat de heilige oorlog zou verklaard worden zoodra de ongeloovigen den voet op het Marokkaansche grondgebied zetteden. Het te wapen loopen van het volk, wapenschouwingen, enz. waren intusschen het gevolg van een en ander. Op dat tydstip verneemt Abd el Kader den openbaren geest in Marokko en ziet terstond al het voordeel in daarvan voor hem te trekken; allerlei geruchten werden door hem en zyne zendelingen verbreid; hy wordt de ziel der algemeene wapening. De keizer besluit, zoo wel om zich tegen den aangekondigden franschen inval, als tegen den overwegenden invloed van Abd el Kader te vrywaren, zyne geregelde troepen onder de bevelen van Ali ben Taïb el Guenaoui te stellen, en deze vond by zyne komst te Ouchdah aldaar reeds 8000 ongeregelde ruiters en evenveel infanterie. Deze bevelhebber weigerde te voldoen aan het verlangen van Abd el Kader om de grenzen over te trekken, die nu zyne hoop grootendeels verloren zag, tot de komst van een ander chef ze verwezentlykte. Sidi el Mamoun ben Cherif, van de familie der cherifs die in Marokko heerschen, door des Sultans zoon met een korps van de garde aangekomen, zich door eene schitterende daad willende onderscheiden, voert zyne troepen den 30 Mei over de grenzen en tegen de Franschen aan, doch wordt door den generaal Lamoricière teruggeslagen. De Marokkanen houden zich nu veertien dagen stil, maar Abd el Kader weet hen weder op te winden, door de questie van het grondgebied in het midden te brengen; door zyne aansporing had de verraderlyke overval plaats, by welke gelegenheid de Marokkanen echter zwaar gestraft werden, en ten gevolge waarvan de maarschalk Bugeaud het grondgebied was overgetrokken en Ouchdah was bezet. De Keizer van Marokko bleef intusschen verantwoordelyk voor al het voorgevallene; hy moest voldoening geven voor den dubbelen aanval, en Abd el Kader van zyn grondgebied verdryven.

Een *Duitsch Dagblad* behelst onder het opschrift: *Marokko en deszelfs Beheerscher* het volgende artikel:

Van Napels is gezegd geworden, dat het een stuk lands was, dat van den hemel is gevallen, maar door duivelen wordt bewoond; met meer regt kan men dit zelfde van Moghrih ul Aksa beweren. Dit land wordt door twee zeeën bespoeld, en heeft aan de Middellandsche Zee eene kustuitgestrektheid van 130 en aan den Atlantischen Oceaan van meer dan 200 uren gaans. In dit land verheft zich het magtige Atlas-gebergte boven de eeuwige sneeuwgrens, en beschermt het noordelyk gedeelte tegen de winden der Afrikaansche woestyn. Van de hoogte en uit de dalen stroomen ontelbare beeken af, die een land verfrisschen en bevruchten, welks luchtgestel tot de gezondste en schoonste der oppervlakte van den aardbol behoort, en aan hetwelk besmettelyke of aanstekende ziekten geheel onbekend zyn. De vruchtbaarheid is ongeloofelyk; in den regel heeft men er drie oogsten in het jaar, ofschoon van eigenlyken landbouw er nog naauwelyks kan sprake zyn. De bergen bevatten edele metalen, koper, lood, tin en yzer, maar niemand ontgint die bergen, want de mynontginning eischt moeite en arbeid, en deze vreest de Marokkaan. Onmetelyke wouden dekken de hoogten, de flanken en de dalen van het Atlas-gebergte, en Moghrih ul Aksa zoude, onuitputtelyk ryk zoo als het is, indien het in handen van slechts ten halve nyvere menschen ware, geheel Europa met granen kunnen voorzien. Ook maïs (Turksch koren), ryst, boonen en erwten groeijen er in ongeloofelyken overvloed; even als de olieboom en wynstok, tabak, hennep, katoen, vele gom dragende boomen, saffraan, sesam, suikerriet, coriander en alle soorten van zuidvruchten. Maar zelfs aan de overigens zeer uitgebreide veeteelt wordt geene ontwikkeling gegeven; de schoonste grasvlakten zyn er onveilig door eene menigte leeuwen, tygers, hyenas en linxen, die de gazellen, buffels, apen en ander wild gedierte vervolgen, vermits slechts zelden op hen wordt jagt gemaakt. Nog heden is de *gatulische leeuw* beheerscher der wouden en vlakten. Sedert 1822 wordt dit land beheerscht door Mulei Abder Rhaman, *stedehouder Gods op aarde, beheerscher der ware geloovigen, heer en meester*, volstrekt onbeperkt. Geen divan, geen moufti of ulema legt hem dwang op; hy heeft zelfs geene ministers, en is hoofd der kerk en van den staat, vermits deze sultan sheriff in regte, altyd mannelyke, linie uit de eenige dochter van den profeet afstamt. Hy maakt wetten, en verandert ze weder, vernietigt ze, herstelt ze op nieuw en wisselt daarmede af, naar het hem in den zin komt. In zynen persoon wordt het volstrekste misbruik der hoogste magt bedreven. De Marokkaansche onderdaan heeft niets wat hy het zyne kan noemen; hem behooren noch zyne meening noch zyn leven. Zyn Heer en meester ontneemt hem, naar willekeur, zyn eigendom en zyn aanzyn, die in hem slechts als een door den sultan aanbetrouwd goed beschouwd worden. Een ding slechts moet de despoot ontzien: de vooroordeelen des volks; krenkt hy deze, dan ware het met zyne heerschappy spoedig ten einde. Maar daaraan neemt geen moor ergenis, dat Mulei Sheriff, de eerste sultan van den thans heerschenden stam, die met zyne 8000 vrouwen 825 zoons en 342 dochters heeft verwekt, in den loop zyns levens meer dan 20,000 menschen met eigene handen heeft gedood. De keizer betoont geene achting voor goede trouw noch voor zyn gegeven woord; beide komen hem voor als onvoegzame beperkingen der hoogste magt: "Houdt gy my voor een' ongeloovige," zeide eens de sultan tot een' christen: "dat ik my tot slaaf van myn woord zou willen maken? Ben ik niet heer en meester om het te veranderen, als het my goeddunkt en my aanstaat?" De tegenwoordige beheerscher der ware geloovigen, de door God in bescherming genomen handhaver van het geloof, de Heer en gebieder, is minder bloedgierig dan zyne voorzaten, en wordt, naar den maatstaf, welken de oude moorsche overlevering aangeeft, voor een' regtvaardigen en zachtmoedigen heerscher gehouden; hy is echter een woest Oostersch dwingland, die, even als zyne onderdanen ook op vreemde landen met de diepste verachting neêrziet.

PARYS, 2 *Juny*. Alhier is dezer dagen in het licht verschenen een rekest, door de heer Quentin, voormalig ontvanger generaal, ten opzigte van het budget van 1845, aan de kamers ingeleverd.

Na te hebben opgemerkt hoe het verkrygen van een spaarzaam gouvernement een der hoofdregelen was geweest tot het dryven van de omwenteling van 1830, geeft de schryver de onderstaande tabel, ten bewyze hoe de staatsuitgaven, in tegendeel, sedert 1830 schrikbarend zyn toegenomen. Het keizerryk kostte jaar door jaar.

Het keizerryk	1,450 fr. p. minuut.
	87,500 fr. p. uur.
	2,100,000 fr. p. dag.
	62,500,000 fr. p. maand.
	750,000,000 fr. p. jaar.
Onder de restauratie.	1,935 fr. p. minuut.
	116,665 fr. p. uur.
	2,800,000 fr. p. dag.
	83,333,333 fr. p. maand.
	1,000,000,000 fr. p. jaar.
Sedert 1830. . . .	2,900 fr. p. minuut.
	175,000 fr. p. uur.
	4,200,000 fr. p. dag.
	125,000,000 fr. p. maand.
	1,500,000,000 fr. p. jaar.
